

۴

شماره ۲۰۰۴

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

تاریخ ۱۳۶۱/۲/۲۰

بجانبی

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۶۱/۲/۲۰

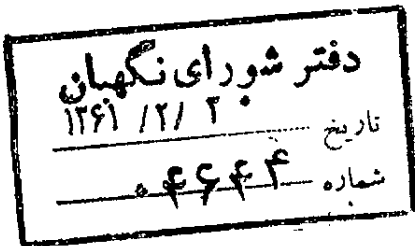
شماره ۴۴۴۴

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۴۲۵۶۲ مورخ ۱۳۶۰/۴/۲۹ دولت در خصوص معادن که در جلسه علنی روز یکشنبه ۱۳۶۱/۲/۲۶ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی بتصویب رسیده است ، در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد . ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۲۷
۱۳۶۱/۲/۲۰

بجای

لایحه قانونی معادن

فصل اول - تعاریف و کلیات

- ماده ۱- تعاریف واژه‌های بکار رفته در این قانون بشرح زیر است .
- الف - ماده معدنی (کانی) . هر ماده یا ترکیب طبیعی که بصورت جامد یا مایع یا گاز در اثر تحولات زمین شناسی در قشر زمین بوجود آمده است .
- ب - ذخیره معدنی . تمرکز یا انباشت یک یا چند ماده معدنی در زیر یا روی زمین .
- پ - معدن (کانسار) . ذخیره معدنی که بهره برداری از آن مقرون بصرفه باشد .
- ت - کانه . کانی یا ماده معدنی موجود در کانسار که دارای ارزش اقتصادی است .
- ث - اکتشاف . تجسس ارا دی بمنظور یافتن کانسار شامل عملیاتی از قبیل .
- ۱ - آثاریابی و نمونه برداری و آزمایشات کمی و کیفی .
- ۲ - بررسی های زمین شناسی ژئوفیزیکی و ژئوشیمیائی و مانند آنها و انجام اموری که برای اینگونه بررسیها لازم باشد .
- ۳ - عملیات حفاری روباز و زیرزمینی .
- ج - موافقتنامه اصولی اکتشاف . عبارتست از مجوزی از طرف وزارت معادن و فلزات به بخش تعاونی و یا خصوصی ایرانی جهت انجام مطالعات و بررسیها برای تهیه طرح اکتشاف در ناحیه معین برای مدت معین که این قانون مشخص می نماید .
- چ - قرارداد اکتشاف . قراردادی است جهت انجام عملیات مطالعاتی و اجرائی طرح تصویب شده از طرف وزارت معادن و فلزات بین دارنده موافقت نامه اصولی اکتشاف و وزارت معادن و فلزات .
- ح - بخش تعاونی یا خصوصی ایرانی . اشخاص حقوقی ایرانی که صد درصد سهام آنها بانام بوده و متعلق به تابع دولت جمهوری اسلامی ایران باشد و همچنین اشخاص حقیقی ایرانی .
- خ - معدن آماده . عبارتست از مجموعه کانسار و ماشین آلات و تاسیسات و تسهیلاتی که بمنظور اکتشاف ، بهره برداری و کانه آرائی از کانسار ایجاد شده است .
- د - بهره برداری . مجموعه عملیاتی که بمنظور استخراج و کانه آرائی و بدست آوردن مواد معدنی قابل فروش (کانه) انجام میگردد .
- ذ - بهره بردار . سازمان دولتی یا شرکت تعاونی است که پروانه بهره برداری بنام او صادر شده است .
- ر - استخراج . مجموعه عملیاتی که بمنظور جدا کردن کانه از کانسار و انتقال آن

به سنگر مواد انجام میگیرد .

ز- کانه آرائی . عبارتست از کلیه عملیات فیزیکی ، شیمیائی و حرارتی که بمنظور جدا کردن قسمتی از مواد باطله از کانه و یا تفکیک کانهها از یکدیگر انجام میگیرد .

ژ- سنگرمواد . محلی خارج از کارگاههای استخراج و تونلها و چاهها که کانه در آنجا انباشته میشود .

س- باطله معدنی . عبارتست از موادی که در نتیجه کانه آرائی از کانه جدا گردیده و در دوره اعتبار پروانه بهره برداری با وسایل و امکانات بهره بردار غیر قابل استفاده بوده است .
ش- ذخیره قطعی . آن مقدار از کانسار که با عیار و سایر مشخصات آن با عملیات اکتشافی در سه بعد به فواصل تعیین شده توسط وزارت معادن و فلزات به کمک حفاری و نمونه گیری و آزمایش های لازم مشخص گردد .

ص- شن و ماسه معمولی . شن و ماسه ای که منحصرا " در عملیات ساختمانی و راه سازی و بتن ریزی و نظایر آن قابل مصرف است و دارای مصارف صنعتی دیگری نبوده و حساوی کانیهای با ارزشی نیست که تفکیک آنها مقرون بصرفه باشد .

ض- خاک رس معمولی

خاکی است که برای ساختن خشت و آجر معمولی (غیر نسوز) بکار میرود و در عملیات ساختمانی و راه سازی و کشاورزی از آن استفاده میشود و مشمول مقررات این قانون نمی باشد .
ط- خاک صنعتی .

آندسته از خاکهای رسی که خاک رس معمولی نبوده و بعلاوه داشتن خواص فیزیکی و یا شیمیائی خاص مصارف صنعتی دارند .
ظ- سنگ ساختمانی .

سنگهای مختلف موجود در طبیعت که حاوی کانه نبوده و بنا به تشخیص وزارت معادن و فلزات سنگ تزئینی نباشد و در ساختمان و راه سازی و امور نظیر آن بکار رود .
ع- سنگ تزئینی .

سنگهای متبلور و غیر متبلور که قابل برش و صیقل پذیر باشد از قبیل مرمر شبه مرمر (مرمریت) تراورتن و سنگهای آذرین صیقل پذیر .
غ- پروانه بهره برداری .

مجوزیست که توسط وزارت معادن و فلزات برای بهره برداری از معدن در محدوده ای که مشخص شده است صادر میگردد .
ف- قرارداد استخراج و فروش .

قراردادی است که بین وزارت معادن و فلزات و بخش تعاونی و خصوصی ایرانی برای استخراج و فروش مقدار معینی از مواد معدنی طبقه ۱ از معدن غیر بزرگ و در محدوده مشخص

بخش اول

منعقد میشود .

ق - اجازه برداشت .

مجوزیست که از طرف وزارت معادن و فلزات به موسسات دولتی و نهادهای قانونی و یا پیمانکاران آنها جهت استخراج و مصرف مقدار مشخصی مصالح ساختمانی برای کار مورد نظر در منطقه یا محدوده مشخص داده میشود .

ماده ۲ - معادن بزرگ و مهم آن دستها از معادنی است که با توجه به میزان ذخیره ، عیار ، میزان استخراج ، ارزش ماده معدنی ، تعداد کارکنان ، میزان سرمایه گذاری و موقعیت جغرافیائی و ملاحظات سیاسی اجتماعی اقتصادي توسط شورای عالی معادن ، تشخیص داده میشود .

ماده ۳ - کلیه ذخائر معدنی کشور بر اساس اصل ۴۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اختیار حکومت اسلامی است و دولت جمهوری اسلامی ایران اکتشاف و بهره برداری از آنها را طبق مواد مقرر در این قانون انجام خواهد داد .

ماده ۴ - مواد معدنی بشرح زیر طبقه بندی میشوند .

الف - مواد معدنی طبقه یک .

مانند . سنگ آهک ، سنگ گچ ، شن و ماسه معمولی ، نمک طعام (آبی و سنگی)

سنگ ساختمانی و امثال آن .

ب - مواد معدنی طبقه دوم .

۱ - مواد معدنی فلزی مانند آهن ، طلا ، نقره ، کرم ، قلع ، جیوه ، سرب ، روی ، مس و امثال آن .

۲ - نیترا تها ، فسفاتها ، نمکهای قلیائی ، سولفاتها ، براتها و امثال آنها .

۳ - میکا ، گرافیت ، تالک ، کائولن ، نسوزها ، فلدسپات ، کوارتزیت ، بنتونیت ، بوکسیت خاکهای صنعتی و سنگهای تزئینی و امثال آنها .

۴ - سنگهای قیمتی ، مانند الماس ، زمرد ، یاقوت ، فیروزه و امثال آنها

۵ - انواع ذغال سنگها .

۶ - آبهای معدنی که میتوان از آنها مواد معدنی استحصال نمود .

ج - مواد معدنی طبقه سه .

مواد نفتی مانند نفت ، گاز طبیعی ، قیر طبیعی ، سنگ آسفالت طبیعی و شیستهای نفتی

و امثال آنها .

د - مواد معدنی طبقه چهار .

مواد را دیواکتیو که جهت مصارف هسته ای و سوخت نیروگاههای اتمی بکار میرود .

تبصره - نسبت بموادیکه در طبقه بندی مواد معدنی این قانون از آنها نام برده نشده و از

جهت طبقه بندی مورد تردید واقع شده و همچنین نسبت بمواد معدنی که شامل چند ماده از یک

طبقه و موادی از طبقه دیگر باشند بر حسب نوع و اهمیت و ارزش مواد مزبور به پیشنهاد وزارت

بتعمیل

شماره ۲۴۰۴ - ق

تاریخ ۲۵ / ۲ / ۸۱

معادن و فلزات و تصویب شورای عالی معادن طبقه آنها را معین خواهد کرد .
ماده ۵- اکتشاف و بهره برداری از مواد طبقه ۳ و بهره برداری از مواد معدنی طبقه ۴ توسط سازمانهای ذیربط و طبق مقررات خاص خود انجام خواهد شد .
تبصره آن قسمت از ذخائر طبیعی و سنگ آسفالت طبیعی که به تشخیص وزارت نفت توسط آن وزارت قابل عمل نباشد جزء مواد معدنی طبقه دو محسوب شده مطابق مفاد این قانون عمل خواهد شد .

فصل دوم - اکتشاف

- ماده ۶- اکتشاف معادن بترتیب زیر انجام میشود .
- الف - مستقیماً " توسط وزارت معادن و فلزات یا سازمانها و شرکتهای وابسته به آن .
تبصره ۱ - وزارت معادن و فلزات موظف است بمنظور هماهنگی و انجام واجرای صحیح برنامه های اکتشافی موسسه یا موسساتی را تعیین و مامور نماید .
- ب - وزارت معادن و فلزات یا سازمانها و شرکتهای وابسته به آن میتواند از خدمات سازمانهای دولتی یا بخش خصوصی با نظارت مستقیم خود در اکتشاف معادن استفاده کنند .
ب - از طریق بخش تعاونی و خصوصی ایرانی در معادن طبقه ۲ با اعمال نظارت وزارت معادن و فلزات برای نواحی که این وزارتخانه اعلام میکند .
- ماده ۷- نتایج حاصل از اکتشاف و ذخایر مکشوفه متعلق به دولت است .
- ماده ۸- وزارت معادن و فلزات با توجه به امکانات و برنامه های خود مکلف است حداکثر تا آخر اسفند ماه هر سال نواحی ای که بخش تعاونی و خصوصی میتواند در سال بعد مطابق بند "ب" ماده ۶ در آن به اکتشاف بپردازد در روزنامه رسمی کشور و یک روزنامه کثیرالانتشار اعلام نماید .
- ماده ۹- وزارت معادن و فلزات برای متقاضیان بخش تعاونی و خصوصی جهت اکتشاف در نواحی اعلام شده در ماده ۸ مطابق آئین نامه اکتشاف موافقت نامه اصولی اکتشاف صادر میکند .
- ماده ۱۰- حداکثر وسعت منطقه برای یک موافقت نامه اصولی اکتشاف ۴۰ کیلومتر مربع میباشد .
- ماده ۱۱- هر شخص حقیقی در یک زمان بیش از یک موافقت نامه اصولی اکتشاف نمیتواند داشته باشد و تعداد موافقت نامه های اصولی اکتشاف در مورد اشخاص حقوقی با توجه بسرمایه و تجربه شرکت و تعداد افراد فنی تحت استخدام و تعداد سهامداران و نحوه توزیع سهام بین آنها توسط شورای عالی معادن تعیین میشود .
- ماده ۱۲- مدت اعتبار موافقت نامه اصولی اکتشاف یکسال است .

بعثتی

- ماده ۱۳- دارنده موافقت نامه اصولی اکتشاف مکلف است حداکثر ظرف یکسال از تاریخ صدور موافقت نامه طرح اکتشاف راضی بر آورد هزینه های اکتشافی مربوط بانضمام نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ (یک پنجاه هزارم) که روی آن مشخصات زمین شناسی، محل آثار معدنی و عملیات انجام شده مشخص شده باشد همراه گزارش توجیهی با ذکر جزئیات برنامه اکتشافی پیشنهادی و هزینه های پیش بینی شده برای آنها به وزارت معادن و فلزات تسلیم و درخواست اعزام کارشناس جهت بازدید و عقد قرارداد اکتشاف بنماید.
- ماده ۱۴- در مدت اعتبار موافقت نامه اصولی اکتشاف باید در صورت لزوم مطالعات و عملیات اکتشافی مقدماتی لازم از طرف دارنده موافقت نامه اصولی برای توجیه برنامه اکتشافی ارائه شده انجام گرفته باشد.
- ماده ۱۵- وزارت معادن و فلزات پس از دریافت مدارک لازم مندرج در قانون و آئین نامه مربوط نسبت به اعزام گروهی حداقل مرکب از یک نفر مهندس معدن و یک نفر زمین شناس به هزینه متقاضی طبق مقررات اقدام مینماید گروه اعزامی طرح و مدارک را با محل تطبیق و گزارش بازدید را با اظهار نظر صریح در مورد تائید و یا اصلاح و یا رد برنامه و طرح متقاضی وزارت معادن و فلزات تسلیم خواهد کرد.
- ماده ۱۶- وزارت معادن و فلزات پس از بررسی گزارش کارشناسان اعزامی در صورت تصویب و یا اصلاح برنامه اکتشافی با توجه به بودجه اکتشاف و اولویت هان نسبت به تنظیم قرارداد اکتشاف طبق آئین نامه مربوط اقدام خواهد کرد در صورت عدم قابلیت اجرای طرح در ناحیه و یا مردود بودن برنامه اکتشافی موافقت نامه اصولی از درجه اعتبار ساقط خواهد شد و هیچگونه حقی برای دارنده آن باقی نخواهد ماند.
- ماده ۱۷- پرداخت هزینه عملیات اکتشافی مطابق قرارداد اکتشاف منعقد به عهده وزارت معادن و فلزات است.
- ماده ۱۸- آن قسمت از هزینه های انجام شده در مدت اعتبار موافقت نامه اصولی که مورد تائید و قبول وزارت معادن و فلزات قرار گیرد در صورت عقد قرارداد اکتشاف جزو هزینه های عملیات اکتشافی منظور خواهد شد.
- ماده ۱۹- موافقت نامه اصولی با رعایت مفاد ماده ۱۱ این قانون در صورت تائید صلاحیت انتقال گیرنده توسط وزارت معادن و فلزات فقط برای یکبار قابل انتقال است.
- ماده ۲۰- هر شخص حقیقی در یک زمان بیش از یک قرارداد اکتشاف در حال اجراء نمیتواند داشته باشد و تعداد قرارداد اکتشاف در مورد اشخاص حقوقی با توجه به سرمایه و تجربه شرکت و تعداد افراد فنی تحت استخدام و تعداد سهام داران و نحوه توزیع سهام بین آنها توسط شورای عالی معادن تعیین میشود.
- ماده ۲۱- وزارت معادن و فلزات میتواند به بخش تعاونی و یا خصوصی اکتشاف کننده معادن

بعضی

متناسب با ارزش ذخیره قطعی کشف شده جایزه پرداخت کند میزان جایزه و نحوه پرداخت آن توسط شورای عالی معادن و براساس آئین نامه مربوط تعیین میگردد .
تبصره میزان حداکثر جایزه کشف را هر دو سال یکبار به پیشنهاد وزارت معادن و فلزات هیات وزیران تعیین خواهد کرد .

فصل سوم - بهره برداری

- ماده ۲۲- کلیه معادن کشور در اختیار وزارت معادن و فلزات میباشد و نسبت به استخراج و بهره برداری از آنها بطرق زیر عمل خواهد کرد .
- الف- توسط شرکتهای و موسسات دولتی که سهام آنها صد درصد متعلق به دولت باشد .
- ب- راسا " توسط وزارت معادن و فلزات و ادارات و موسسات تابعه .
- ج- بوسیله سازمان مرکزی تعاونیهای معدنی یا شرکتهای تعاونی معدنی متشکل از کارکنان معدن طبق آئین نامه مربوط ، باستثناء معادن بزرگ و مهم .
- د- توسط بخش خصوصی ایرانی با عقد قرارداد استخراج و فروش برای مقدار معینی از ماده معدنی فقط در معادن غیر بزرگ .
- تبصره ۱- برای تشکیل شرکتهای تعاونی معدنی و نظارت فنی و مالی و کمک و تجهیز و راه اندازی معادن آنها سازمانی بنام سازمان مرکزی تعاونیهای معدنی در وزارت معادن و فلزات تشکیل میشود . وظایف و طرز عمل این سازمان طبق آئین نامه و اساسنامه مربوط خواهد بود .
- تبصره ۲- وزارت معادن و فلزات و شرکتهای و موسسات دولتی می توانند از خدمات سازمانهای دولتی و تعاونیها و اشخاص و شرکتهای خصوصی با نظارت مستقیم خود در بهره برداری از معادن استغاده نمایند .
- تبصره ۳- در مورد بند ب فروش محصولات معدنی بر طبق آئین نامه مربوط خواهد بود .
- تبصره ۴- در صورتیکه طبق بند "د" ماده "۲۲" عمل شود وزارت معادن و فلزات شرایط استخراج و فروش را از حیث مقدار استخراج و معدن و ارزش ماده معدنی تعیین نموده و حداقل میزان درآمد دولت را مینماید . قراردادها و استخراج و فروش ماده معدنی را در استان یا شهرستان مربوط بمزایده گذاشته و برای مدتیکه حداکثر از سه سال تجاوز ننماید با برنده مزایده قرارداد منعقد مینماید این قبیل قراردادها غیر قابل تمدید است ولی در مزایده جدید با شرایط مساوی طرف قرارداد قبلی اولویت دارد . حداقل میزان درآمد دولت میزان ارزش ماده معدنی قبل از استخراج می باشد .
- تبصره ۵- در صورتیکه مطابق بندهای "ج" و "د" در موردش و اساسه معمولی بخواهد عمل شود موضوع باید قبلا در کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت راه و ترابری و وزارت معادن و فلزات و وزارت کشور بررسی و اتخاذ تصمیم گردد .

بیمشایی

ماده ۲۳ - بهره‌برداری و استخراج معادن مستلزم اخذ پروانه بهره‌برداری یا عقد قرارداد استخراج و فروش است ترتیب صدور پروانه و عقد قرارداد و شرایط عمل مطابق آئین نامه مربوط می باشد .

ماده ۲۴ - هرکس بدون اخذ پروانه بهره‌برداری یا عقد قرارداد استخراج و فروش اقدام به بهره‌برداری و استخراج مواد معدنی که بموجب این قانون در اختیار دولت است بنماید متجاوز شناخته شده و از کار او جلوگیری و به پرداخت ارزش سر معدن محصول برداشت شده و به حبس تا دویی از سه تا شش ماه محکوم خواهد شد و در صورتیکه در اثر عملیات او خسارتی به معدن وارد آمده باشد علاوه بر جرائم فوق به پرداخت خسارت وارده طبق نظر کارشناس رسمی دادگستری نیز محکوم خواهد شد .

ماده ۲۵ - انتقال پروانه‌های بهره‌برداری موکول به موافقت وزارت معادن و فلزات بوده و قراردادهای استخراج و فروش غیر قابل انتقال است .

ماده ۲۶ - وزارت معادن و فلزات در سه ماهه اول هر سال قیمت ماده معدنی قبل از استخراج را برای همان سال بعنوان قیمت پایه تعیین و به هر یک از بهره‌برداران ابلاغ می نماید تا در موعد مقرر که در پروانه بهره‌برداری قید میشود به حساب خزانه بپردازد و در پایان سال با توجه به عوامل مختلف در مورد نرخ ماده معدنی در سر هر معدن بررسی و چنانچه نرخ بدست آمده بالاتر از قیمت پایه باشد ، مابالتفاوت آنرا از بهره‌بردار اخذ می نماید و در صورت بروز اختلاف در میزان استخراج و قیمت رای شورای عالی معادن قطعی است .

تبصره - در مورد شرکتها و موسسات دولتی این قبیل پرداختها بصورت جمعی خرجی در بودجه منظور خواهد شد .

ماده ۲۷ - بهره‌بردار قبلی معدن مکلف است اموال و تجهیزات مربوط به معدن را که انتزاع آنها به معدن لطمه و خسارت وارد نماید ، در صورت انتزاع و انتقال آنها خسارت وارده را به دولت پرداخت نموده و یا اموال مذکور را به بهره‌بردار جدید بفروشد . تشخیص نوع و ارزش این اموال و نحوه پرداخت بهای آنها در صورت بروز اختلاف بین بهره‌بردار قبلی و بهره‌بردار جدید به عهده شورای عالی معادن بوده و نظر شورا در این مورد قطعی است . شورای عالی معادن بر طبق نظر کارشناسان رسمی دادگستری عمل خواهد نمود .

ماده ۲۸ - مواد باطله حاصل از عملیات کانه‌آرایی متعلق به دولت است و به طریقی که وزارت معادن و فلزات صلاح بداند از آن استفاده خواهد شد .

ماده ۲۹ - مدت پروانه بهره‌برداری معادن با توجه به طرح بهره‌برداری از طرف شورای عالی معادن تعیین میشود . در مورد شرکتها تعاونی این مدت از شش سال تجاوز نخواهد کرد .

بجای

فصل چهارم - تطبیق

ماده ۳۰ - کلیه درخواستهای پروانه اکتشاف که تا تاریخ تصویب این قانون ثبت دفتر وزارت معادن و فلزات شده باشد، بعنوان درخواست موافقتنامه اصولی اکتشاف تلقی خواهد شد.

ماده ۳۱ - کلیه پروانه‌های اکتشاف معتبر در تاریخ تصویب این قانون که از تاریخ صدور آنها یکسال یا کمتر از یکسال گذشته باشد، بعنوان موافقتنامه اصولی تلقی و مدت اعتبار آنها یکسال از تاریخ تصویب این قانون خواهد بود.

ماده ۳۲ - دارندگان پروانه‌های اکتشاف معتبر تا تاریخ تصویب این قانون که از تاریخ صدور پروانه آنها بیش از یکسال گذشته باشد میتوانند به عملیات اکتشاف ادامه داده و طبق آئین‌نامه اکتشاف مورد عمل قبل از تصویب این قانون درخواست گواهی‌نامه کشف نمایند در اینصورت با آنها طبق ماده ۷ این قانون عمل خواهد شد.

تبصره ۱ - مدت اعتبار اینگونه پروانه‌های اکتشاف قابل تمدید نمیباشد.

تبصره ۲ - در صورتیکه دارندگان این قبیل پروانه‌ها موفق به اخذ گواهی‌نامه کشف نشوند تا مدت یکماه پس از ابطال پروانه برای اخذ موافقت‌نامه اصولی در همان محدوده حق تقدم دارند.

ماده ۳۳ - به کلیه درخواستهای گواهی کشف واسله تا تاریخ تصویب این قانون ظرف مدت یکسال رسیدگی و در صورتیکه عملیات اکتشافی کافی برای صدور گواهی‌نامه کشف باشد طبق ماده ۷ این قانون عمل خواهد شد و در صورت عدم کفایت عملیات اکتشافی جهت صدور گواهی‌نامه کشف درخواست کننده میتواند برای ناحیه پروانه اکتشاف درخواست صدور موافقتنامه اصولی اکتشاف بنماید.

ماده ۳۴ - گواهی‌نامه‌های کشف معتبر در تاریخ تصویب این قانون که پروانه بهره‌برداری برای آنها صادر نشده باشد از درجه اعتبار ساقط بوده و مخارج کشف معدن مندرج در گواهی‌نامه و جایزه مذکور در این قانون برای ذخیره قطعی کشف شده به کاشف پرداخت خواهد شد.

ماده ۳۵ - وزارت معادن و فلزات مکلف است طبق آئین‌نامه مربوط ظرف مدت یک سال از تاریخ تصویب این قانون وضع کلیه معادن را که مطابق قوانین مصوبه قبیل از تصویب این قانون در آنها بهره‌برداری میشود با این قانون تطبیق داده و مطابق ماده ۲۲ عمل نماید. در این صورت در مورد اموال مورد استفاده معادن طبق ماده ۲۷ عمل خواهد شد.

ماده ۳۶ - به دارندگان حق کشف بجای یک درصد حق کشف مذکور در قانون قبلی

بجای

معادن جایزه‌ای مناسب با ذخیره قطعی مذکور در گواهینامه کشف پس از کسر میزان استخراج شده طی مدت بهره‌برداری بترتیبی که در ماده ۲۱ تعیین شده پرداخت خواهد شد .

فصل پنجم - مواد عمومی

ماده ۳۷ - وزارت معادن و فلزات مکلف است در کلیه معادن کشور برای جلوگیری از تخریب و تضییع ذخایر معدنی و اجرای تعهدات اکتشاف کنندگان و بهره‌برداران و دارندگان قرارداد استخراج و فروش طبق آئین نامه مربوط نظارت نماید .

در صورت عمل نکردن به مقررات قانون معادن و آئین نامه‌های مربوط وزارت معادن و فلزات میتواند با تصویب شورای عالی معادن موافقتنامه صولی قرارداد اکتشاف - قرارداد استخراج و فروش و پروانه بهره‌برداری را لغو طبق مواد ۲۶ و ۲۷ این قانون عمل نماید .

ماده ۳۸ - شورای عالی معادن مرکب از ۹ نفر اشخاص زیر خواهد بود که برای دو سال با تصویب هیات وزیران تشکیل خواهد شد .

۱ - وزیر معادن و فلزات یا نماینده او .

۲ - یکی از مدیران معدنی وزارتخانه به انتخاب وزیر .

۳ - یک نفر از مدیران یا کارشناسان سازمان زمین شناسی کشور به معرفی رئیس آن سازمان .

۴ - یک نفر از اعضای هیات علمی رشته معدن یا زمین شناسی دانشگاهها به معرفی وزیر

فرهنگ و آموزش عالی .

۵ - یک نفر از قضات به معرفی شورای عالی قضائی .

۶ - مدیر امور حقوقی یا یکی از مشاورین حقوقی وزارت معادن و فلزات به انتخاب وزیر .

۷ - یک نفر صاحب نظر در امور معادن به معرفی سازمان مرکزی تعاونیهای معدنی .

۸ - دو نفر صاحب نظر در امور معادن به معرفی وزیر معادن و فلزات .

تبصره ۱ - انتخاب مجدد اعضای شورای عالی معادن بلامانع است .

تبصره ۲ - طرز تشکیل و اداره جلسات شورای عالی معادن بر طبق آئین نامه مربوط

خواهد بود .

تبصره ۳ - وزیر معادن و فلزات موظف است اعضاء معرفی شده شورا را برای تصویب

به هیات دولت پیشنهاد نماید .

ماده ۳۹ - اکتشاف و بهره‌برداری و هر نوع برداشت و انباشت مواد معدنی و مواد

باطله و دفع مواد زائد در محلهای زیر منوط به کسب موافقت سازمانهای مسئول است .

۱ - در حریم قانونی راهها و راه آهن .

بجای

- ۲- در داخل شهرها و روستاها و حریم قانونی آنها .
- ۳- در حریم قانونی لوله‌های نفت و گاز و سدها و شبکه توزیع آب و برق و قنوات و داخل جنگلها و بستر رودخانه‌ها .
- ۴- در حریم قانونی اماکن مقدسه و ابنیه تاریخی یا سایر حریم‌های قانونی .
- ماده ۴۰- در صورتیکه در اثر اکتشاف و بهره‌برداری خسارتی به اراضی و املاک وارد شود، اکتشاف‌کننده و یا بهره‌بردار باید ادرنده قرارداد استخراج و فروش مکلف به جبران آن می‌باشد. مدعی می‌تواند جبران خسارت وارده را از طریق محاکم صالحه تقاضا نماید .
- ماده ۴۱- وزارت معادن و فلزات می‌تواند به وزارتخانه‌ها و موسسات و شرکت‌های دولتی و نهادهای قانونی و موسسات غیرانتفاعی یا پیمانکاران آنها برای تامین مصالح ساختمانی مورد نیاز جهت اجرای طرح‌های عمرانی با تعیین محل برداشت و محل مصرف اجازه برداشت صادر نماید .
- مدت اعتبار این قبیل اجازه‌ها حداکثر محدود به پایان مدت پیمان برای پیمانکاران و یا مدت اجرای طرح امانی برای سایر موسسات مربوط است. دارندگان این قبیل اجازه‌ها حق فروش مواد مورد اجازه را ندارند و در صورت فروش اجازه آنان لغو و طبق ماده ۲۴ این قانون با آنان رفتار خواهد شد .
- ماده ۴۲- پیمانکاران مذکور در ماده ۴۳ مکلفند به ازاء برداشت مصالح ساختمانی ارزش قبل از استخراج آن مصالح را که از طرف وزارت معادن و فلزات تعیین می‌شود، به خزانه دولت بپردازند .
- ماده ۴۳- کارکنان دولت در وزارت معادن و فلزات و شرکتها و سازمانهای وابسته در زمان اشتغال و تا یکسال بعد از قطع اشتغال نمیتوانند بطور مستقیم و یا غیرمستقیم در منافع اشخاص طرف قراردادها، اکتشاف و بهره‌برداری و استخراج و فروش ذی‌سهم و یا ذینفع باشند در صورت تخلف به انفصال ابد از خدمات دولتی و محرومیت از ۵ تا ۱۰ سال از هرگونه عقد قرارداد معدنی و اخذ موافقت اصولی محکوم میگردد .
- تبصره - اعضای شورای عالی معادن نیز در زمان عضویت در آن شورا و یک سال پس از آن مشمول این ماده می‌باشند .
- ماده ۴۴- کلیه آئین‌نامه‌های مربوط به این قانون توسط وزارت معادن و فلزات تهیه و حداکثر در مدت ۴ ماه از تاریخ تصویب این قانون باید به تصویب هیات وزیران برسد .
- ماده ۴۵- از تاریخ تصویب این قانون، آئین‌نامه‌های مربوط به آن و کلیه قوانین قبلی مربوط به معادن لغو میگردد .
- لایحه قانونی فوق مشتمل بر چهل و پنج ماده و هفده تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و ششم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و شصت و یک مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است . /ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۲۷
۱۳۵۷/۲/۱۸